Р Е Ш Е Н И Е
№ 3008

гр. София, 08.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 24 състав,** в публично заседание на 14.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **5382** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Й. Ф. К. от [населено място], [община], срещу уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009 г. изх. № 01-6500/22839 от 10.04.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие".

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и нищожност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми и в нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че в процесния случай са били нарушени от административния орган правилата по чл. 99 – чл. 103 от АПК, както и не са били налице предпоставките по чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК за допустимост на административното производство. Възразява се също така, че в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК в оспореното уведомително писмо липсват конкретни фактически и правни основания, въз основа на които административният орган е приел за недопустими определени поземлени имоти. Жалбоподателят счита, че оспореният административен акт не съдържа ясна и отчетлива разпоредителна част в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК. Твърди се още, че неправилно административният орган се е позовал на чл. 58 от Регламент /ЕО/ № 1122/2009 г., след като е бил приложим Регламент /ЕО/ № 796/2004 г., както и с издаването на уведомителното писмо е нарушен принципа на пропорционалност по чл. 6 от АПК. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени

уведомителното писмо, респективно да го прогласи за нищожно, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призован, в съдебно заседание не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление за регистрация 2009 г. и Общо заявление за плащания на площ 2009г., с У. 19/060609/35768, Й. Ф. К. е кандидатствал за подпомагане за кампания 2009 г. по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/, по която са декларирани земеделски имоти с обща площ от 97.37 ха. По СЕПП е била оторизирана сумата от 15 802.4 лева.

Между страните не се спори, че първоначално е било изплатено финансово подпомагане по подаденото заявление, като в последствие е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500/22839 от 12.04.2011г. за сумата от 15 802.4 лв. Така издаденият акт е бил оспорен по съдебен ред и със съдебно решение № 69/27.09.2011 г., влязло в сила на 29.03.2012г., постановено по адм. дело № 109/2011г. на Административен съд - Силистра АУПДВ № 01-6500/22839 от 12.04.2011г. е бил отменен, като незаконосъобразен.

С оглед на отменения АУПДВ е издадено процесното уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009г. изх. № 01-6500/22839 от 10.04.2013г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”. В същото хронологично са описани издадените актове и плащания във връзка с общо заявление за плащане на площ с У. 19/060609/35768. В табличен вид са дадени определените площи за подпомагане на база временния допустим слой „Площи, подходящи за подпомагане по СЕПП”, установен въз основа на извършени теренни проверки от Министерство на земеделието и храните /Таблица 1/ и на окончателната база данни, представляващи допустим слой „Площи, подходящи за подпомагане по СЕПП” /Таблица 2/. Посочено е, че поради установените съгласно двете таблици разлики, оторизираната за кампания 2009г. субсидия в размер на 15 802.4 лв. се явява недължимо изплатена. С цел възстановяване на сумата е издаден АУПДВ изх. № 01-6500/22839 от 12.04.2011г. В писмото е описано, че във връзка с отменения АУПДВ са възстановени прихванатите суми от акта. Посочено е, че въпреки, че при извършената административна проверка на заявлението на жалбоподателя за кампания 2009г. е установено, че описаната част от заявените площи попада извън допустимия слой „Площи, подходящи за подпомагане по СЕПП”, което ги прави недопустими за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ, фондът не разполага с възможност за принудително възстановяване на изплатената безвъзмездна финансова помощ, поради отмяна на издадения АУПДВ. В последното изречение на акта е посочено, че в тази връзка изплатената за тях субсидия не подлежи на възстановяване.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, адресат на акта и срещу акт, който подлежи

на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт, като в този смисъл е и определение № 17052/18.12.2013г. на ВАС, постановено по адм. дело № 16038/2013г. Актът представлява властническо волеизявление на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" относно изплатената за кампания 2009г. субсидия на земеделския производител Й. Ф. К..

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо акт е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие", фондът е самостоятелно юридическо лице. Държавен фонд „Земеделие" е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Република Б. на основание заповед № РД-09-1166/20.12.2006г. /обн., ДВ, бр. 3 от 12.01.2007г./, заповед № РД-09-835 от 20.12.2007г. /обн., ДВ, бр.2 от 08.01.2008г./ и заповед № РД 09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и горите /обн., ДВ, бр.108 от 19.12.2008г./. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие" е изпълнителен директор на разплащателната агенция.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на процесния административен акт е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, на материалния закон и на изискването за форма. Въпреки, че оспореното уведомително писмо е издадено в изискуемата от закона писмена форма, съдът приема, че не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК. В оспорвания акт не са посочени правните основания, под които се подвежда изложената в акта фактическа обстановка във връзка с промяна на допустимия слой, а от там извършването на повторни проверки. В акта са посочени разпоредбите на чл. 37, ал. 2 от ЗПЗП във връзка с чл. 28, ал. 1 от Регламент /ЕО/ № 1122/2009г. на Комисията от 30.11.2009г. /заменящ чл. 24, ал. 1 от Регламент (ЕО) № 796/2004г. на Комисията от 21.04.2004г./. Посочените текстове са свързани с извършването на административните проверки на подадените заявления в И., но не са основание за изменението на допустимия слой и извършената повторна проверка на заявлението. Не е посочено защо и на какво правно основание е извършена повторна проверка на подаденото за кампания 2009г. заявление на жалбоподателя, по който вече има извършени плащания. В акта са посочени и разпоредбите на чл. 58 на Регламент /ЕО/ № 1122/2009г. и чл. 16 от Регламент /ЕО/ № 1975/2006г., които също не са основание за извършване на повторни проверки, а само посочват случаите, когато се налагат санкции за бъдещ период. Не е посочено на какво правно основание е определен нов слой площи допустими за подпомагане. Издаденият административен акт не съдържа и ясна и недвусмислена разпоредителна част, в която да се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението, както изисква чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК. При първоначално прочитане на акта съдът остава с впечатление, че се приключва обработката на заявлението, и че изплатената за кампания 2009 г. субсидия не подлежи на възстановяване /не е посочено от кого/. При внимателен прочит на акта, като се вземе предвид и посоченото обжалване на акта се налага извод, че с процесното уведомително писмо ответникът цели, след влизането му в сила, да си възстанови недължимо платените според него суми за кампания 2009г., с оглед промяната на допустимия слой.

В процесния случай следва да се има, че при извършване на първоначалните проверки в И. на заявленията за кампания 2009г. от обща площ в размер на 97.37 ха е установено наличие на недопустима за подпомагане площ едва в размер на 0.03 ха, което не се оспорва от ответника и е посочено и в мотивите на акта. Недопустими за подпомагане площи в размер на 43.01 ха от общо 97.37 ха са установени едва след вторите проверки, извършени след промяна на допустимия слой през 2010г. Следователно първоначално самият компетентен орган, след съответните проверки по заявлението, е преценил, че са налице законовите предпоставки за извършване на плащането в размер на 15 802.4 лева и е извършил такова. Тези проверки, одобряване на допустимите площи и извършеното плащане са извън контрола на земеделския производител. Дори и да се приеме, че е налице недължимо плащане за кампания 2009г., то това плащане се дължи на грешка на самия компетентен орган и доколкото извършваните проверки на заявлението са извън контрола на земеделския производител, то същият е бил добросъвестен при получаване на сумите. Никъде в административния акт не се съдържа твърдение, не са и ангажирани доказателства, че жалбоподателят неправомерно е въвел ответника в заблуждение, за да има основание изплатените парични суми да се считат за недължимо платени и да бъдат събирани принудително, каквато според съда е целта на ответника с издаването на процесното писмо. При липса на установено недобросъвестно поведение от страна на жалбоподателя Й. Ф. К., същият е освободен от санкция съобразно предвиденото в чл. 73, § 4, ал. 1 от Регламент /ЕО/ № 796/2004г. приложим на основание ал. 107 от преамбюла на Регламент /ЕО/ № 1122/2009г. на Комисията от 30.11.2009г.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е основателна и доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, постановеният административен акт, като незаконосъобразен подлежи на отмяна на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК. Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказа съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна правни последици.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски, представляващи внесена държавна такса в размер на 10 лева, както и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата на адв. Есен Ф. адвокатско възнаграждение в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009 г. изх. № 01-6500/22839 от 10.04.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” да заплати на Й. Ф. К., с адрес: [населено място], [община], [улица], сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.
ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” да заплати на АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Ф., Р. И ПАРТНЬОРИ“, представлявано от адв. Есен Ф., с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: